

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 61/2017-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, sudcu Milana Lalíka a sudkyne Marianny Mochnáčovej prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Daliborom Kuciaňom, Nitrianska 5, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 277/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 277/2011 porušené boli.

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 277/2011 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 312,34 € (slovom tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Dalibora Kuciaňa, Nitrianska 5, Piešťany, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti [REDAKOVANÉ] vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 277/2011.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je v postavení žalovaného účastníkom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 10 C 277/2011, ktoré sa začalo 15. novembra 2011 a nie je právoplatne skončené. Sťažovateľ v podstatnej časti svojej sťažnostnej argumentácie opisom priebehu konania pred okresným súdom namieta prietahy v jeho postupe, ktoré podľa neho spočívajú v neefektívnej činnosti, ako aj v úplnej nečinnosti okresného súdu.

3. Sťažovateľ preto navrhol, aby ústavný súd vo veci rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie ním označených práv (základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 os. 1 dohovoru) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 277/2011, prikáže okresnému súdu v označenom konaní konať bez prietáhov a prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € a náhradu trov konania.

4. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 61/2017-10 z 8. februára 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v senáte ústavného súdu v zložení Milan Lalík (predseda senátu), Peter Brňák (sudca) a Marianna Mochnáčová (sudkyňa). V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2017 účinného od 1. marca 2017 I. senát ústavného súdu rozhoduje v tomto zložení: Peter Brňák (predseda senátu), Milan Lalík (sudca) a Marianna Mochnáčová (sudkyňa). Z uvedeného dôvodu vec prerokoval a vo veci samej rozhodol I. senát ústavného súdu v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

5. Okresný súd sa k sťažnosti vyjadril listom sp. zn. Spr 127/17 zo 6. marca 2017, v ktorom uviedol podrobný chronologický opis ním vykonaných úkonov vo veci, zdôraznil, že „do začiatku roka 2016 sa vo veci priebežne konalo bez neprimeraných prietáhov“, a poukázal na nadmernú zaťaženosť okresného súdu.

6. Podaním doručeným ústavnému súdu 16. marca 2017 sťažovateľ v reakcii na vyjadrenie okresného súdu zotrval na dôvodnosti svojej sťažnosti.

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde vo veci sťažnosti sťažovateľa upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa so stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát predmetnú

sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne podaných stanovísk účastníkov a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu.

II.

8. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 277/2011 v spojení so sťažnosťou a chronológiou úkonov vo vyjadrení okresného súdu zistil tento priebeh konania:

9. Konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 277/2011 sa začalo dorúčením žaloby okresnému súdu 15. novembra 2011. Predmetom konania je žalobcom (správkyňou konkurznej podstaty spoločnosti [REDACTED]) uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy 3 652,82 € s príslušenstvom proti dvom žalovaným (sťažovateľovi a [REDACTED]).

10. V období od 30. novembra 2011 do 4. januára 2012 boli okresným súdom posudzované náležitosti návrhu a splnenie podmienok pre rozhodnutie platobným rozkazom. Prvé pojednávanie bolo nariadené 13. marca 2012 na 21. jún 2012, zároveň boli vykonané prvotné úkony spočívajúce v doručení poučenia a výzvy na vyjadrenie k žalobe. Prvé pojednávanie sa konalo 21. júna 2012. Uznesením z 1. augusta 2012 okresný súd rozhodol o pripustení ďalšieho účastníka na strane žalovaných, ako aj pripustení žalobcom navrhovanej zmeny petitu. Druhé pojednávania sa konalo 27. septembra 2012 a bolo odročené na 10. január 2013. Uznesením z 8. novembra 2012 okresný súd rozhodol o svedočnom. Na treťom pojednávaní konanom 10. januára 2013 okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 10 C 277/2011-95 z 10. januára 2013 (ďalej aj „rozsudok okresného súdu“) tak, že žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovaným stranám. Písomné vyhotovenie rozsudku okresného súdu bolo expedované účastníkom 8. februára 2013 a samostatné uznesenie o trovách bolo vydané aj expedované 20. februára 2013.

11. Proti rozsudku okresného súdu podal 1. marca 2013 odvolanie žalobca a okresný súd po vykonaní prvotných úkonov (doručovanie ostaným účastníkom na vyjadrenia) vec predložil 5. júna 2013 Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na odvolacie konanie, ktorý uznesením č. k. 9 Co 213/2013-129 z 24. júna 2014 (ďalej aj „uznesenie krajského súdu“) zrušil rozsudok okresného súdu z 10. januára 2013 a vec vrátil na ďalšie konanie. Vec bola okresnému súdu vrátená 2. júla 2014.

12. Po vrátení veci okresnému súdu došlo 14. júla 2014 k zmene zákonného sudcu a prvým úkonom okresného súdu (okrem doručenia uznesenia krajského súdu účastníkom) bolo nariadenie pojednávania 5. novembra 2014 na 11. december 2014, pričom toto pojednávanie sa riadne konalo a bolo odročené na 12. marec 2015. Termín pojednávania určený na 12. marec 2015 bol zrušený z dôvodu nesplnenia povinnosti žalobcom na predloženie účtovných dokladov uloženej mu súdom na poslednom pojednávaní. Po predložení účtovných dokladov žalobcom na výzvu súdu z 12. marca 2015 bolo 22. mája 2015 nariadené pojednávanie na 17. september 2015, pričom toto pojednávanie sa riadne konalo a bolo odročené na neurčito pre účely predloženia dokladov zo strany žalovaných. Dňa 18. septembra 2015 boli okresnému súdu doručené listiny žiadané na pojednávaní a 4. novembra 2015 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie k týmto listinám.

13. K ďalšej zmene zákonného sudcu došlo 29. januára 2016. Následne v spise okresného súdu neboli vykonané žiadne úkony. Sťažnosť na postup okresného súdu bola ústavnému súdu doručená 24. januára 2017 a okresný súd vo vyjadrení k nej zo 6. marca 2017 okrem iného uviedol, že konajúcou sudkyňou bude vo veci nariadený termín pojednávania na 4. júl 2017.

III.

14. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

15. Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, a zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

16. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

17. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

18. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

19. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“).

20. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

21. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expresis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP a čl. 12 CMP podľa, ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (podľa Civilného sporového poriadku), resp. účastníkov konania (podľa Civilného mimosporového poriadku) a iných osôb, pričom v zmysle § 5 SSP sa okrem iných týmto základným princípom civilného sporového konania spravuje aj konanie pred správnym súdom. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto poriadkov.

22. Povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva napríklad z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z ustanovení § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z ustanovení § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán a z § 179 ods. 1, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

23. V zmysle § 25 SSP sa citované ustanovenia Civilného sporového poriadku primerane použijú aj na konanie správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku, pričom povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva aj s ustanovení § 103 ods. 1 SSP, podľa ktorého ak sa konanie začalo, postupuje v ňom správny súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie rozhodnutá. Správny súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci konania nečinní. Účastníci konania sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny správneho súdu. Ďalej táto povinnosť správneho súdu vyplýva z § 105 ods. 1 SSP, podľa ktorého ak správny súd nariadi pojednávanie, pripraví ho tak, aby bolo možné rozhodnúť vo veci spravidla na jedinom pojednávaní, a z § 115 SSP, podľa ktorého pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov alebo z dôvodu uskutočnenia neverejnej porady a vyhotovenia výroku rozhodnutia správneho súdu. Správny súd môže odročiť pojednávanie aj vtedy, ak to účastníci konania zhodne navrhnú.

24. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona (civilné mimosporové konania, pozn.) sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Povinnosť súdu konať v civilnom mimosporovom konaní bez prietáhov je vyjadrená napr. aj v § 30 CMP, podľa ktorého po začatí konania postupuje súd v súčinnosti s ostatnými subjektmi konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá, ďalej v § 31 CMP, podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní, ale aj v ustanovení § 34 CMP o vylúčení aplikácie okrem iných

ustanovení Civilného sporového poriadku o koncentrácii konania (vrátane sudcovskej koncentrácie konania).

25. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna, faktická, prípadne procesná zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj s'ťažnosť s'ťažovateľa.

26. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že predmet posudzovaného konania (žalobcom uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy 3 652,82 € s príslušenstvom voči žalovaným „z dôvodu preplatku pri úhradách faktúr v hotovosti“ sa môže javiť po skutkovej stránke ako čiastočne zložitejši vzhľadom na potrebu vyhodnocovania účtovných dokladov. Avšak vzhľadom na to, že spory obdobného charakteru tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, nemožno predmetnú vec v zásade po skutkovej ani právnej stránke hodnotiť ako zložitú.

27. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred okresným súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu označených práv s'ťažovateľa. Ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktorými by s'ťažovateľ mohol prispieť k zásadnému predĺženiu prebiehajúceho súdneho konania.

28. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci. Ústavný súd zistil priebeh namietaného konania, tak ako je opísaný v II. časti tohto nálezu. Ústavný súd po posúdení plynulosti a efektívnosti postupu okresného súdu v namietanom konaní konštatuje, že priebeh posudzovaného konania nesporne vykazuje znaky neefektívneho

postupu okresného súdu, najmä keď jeho rozsudok z 10. januára 2013 bol v odvolacom konaní v celom rozsahu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie, ako aj úplnej nečinnosti, keď sa posledné pojednávanie vo veci konalo 17. septembra 2015, následne účastníci splnili povinnosti im uložené na tomto pojednávaní ešte do konca roka 2015, v januári 2016 došlo k zmene zákonného sudcu a od toho času okresný súd vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k prerokovaniu a rozhodnutiu veci, a to až dosiaľ.

29. Ústavný súd preto uzatvára, že vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania v trvaní viac ako 6 rokov bez jeho právoplatného skončenia neefektívna v postupe okresného súdu a najmä jeho úplná nečinnosť v trvaní viac ako jedného roka (v priebehu roka 2016 a následne) zakladajú priesťahy takej intenzity, v príčinnej súvislosti s ktorými došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ich práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v posudzovanom konaní.

IV.

30. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

31. Ústavný súd v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných priesťahov.

32. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti

rozhodnutia ústavného súdu. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

33. Sťažovateľ žiadal o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 3 000 € z dôvodov uvedených v sťažnosti poukazujúc najmä na dlhotrvajúcu právnu neistotu. Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadost'učinenia. Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € sťažovateľovi za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Pri ustálení sumy finančného zadost'učinenia ústavný súd prihliadal na celkovú dobu posudzovaného súdneho konania a jeho priebeh a na mieru zavinenia konajúceho súdu na vzniknutých pried'ahoch v posudzovanom konaní.

34. Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadost'učinenie nad ústavným súdom priznanú sumu, nevyhovel.

35. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu v celkovej sume 468,51 €.

36. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2017 je 147,33 € a hodnota režijného paušálu je 8,84 €.

37. S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľovi nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2017 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 312,34 € vrátane režijného paušálu.

38. Ústavný súd nepriznal úhradu trov za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2017 (stanovisko k vyjadreniu okresného súdu), pretože toto vyjadrenie neobsahovalo žiadne skutočnosti významné pre rozhodnutie ústavného súdu.

39. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

40. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2017